

חבורה כי תשא

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוסיה בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

Compter les Béné Israël

ברכות דף סב:

"אם ה' הסיתך בי ירח מנחה", אמר רבי אלעזר: אמר ליה הקדוש ברוך הוא לדוד: "מסית קרית לך? הרי אני מכשילך בדבר שאפילו תינזקות של בית רבן יודעים אותו. דכתיב: "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו וגו'". מיד, "ויעמד שטן על ישראל", וכתב: "ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל". וכיון דמניניהו לא שקל מינייהו כופר. דכתיב: "ויתן ה' דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד". מאי "עת מועד"? אמר שמואל סבא חתניה דרבי חנינא משמיה דרבי חנינא: משעת שחיטת התמיד עד שעת זריקתו. רבי יוחנן אמר: עד חצות ממש. "ויאמר למלאך המשחית בעם רב". אמר רבי אלעזר: אמר ליה הקדוש ברוך הוא למלאך: טול לי רב שבהם, שיש בו ליפרע מהם כמה חובות. באותה שעה מת אבישי בן צרויה, ששקול כרובה של סנהדרין.

יומא דף כב:

תנא: הוציאו אצבעותיכם למנין. ונימניניהו לדידהו? מסייע ליה לרבי יצחק. דאמר רבי יצחק: אסור למנות את ישראל אפילו לדבר מצוה, דכתיב: "ויפקדם בזק". מתקיף לה רב אשי: ממאי דהאי "בזק" לישנא דמבזק הוא? ודילמא שקא דמתא הוא, דכתיב: "וימצאו אדוני בזק". אלא מהכא: "וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים". אמר רבי אלעזר: כל המונה את ישראל עובר בלאו, שנאמר: "והיה מספר בני ישראל כחול הים

אשר לא ימד". רב נחמן בר יצחק אמר: עובר בשני לאוין, שנאמר: "לא ימד ולא יספר". אמר רבי שמואל בר נחמני, רבי יונתן רמי, כתיב: "והיה מספר בני ישראל כחול הים", וכתב "אשר לא ימד ולא יספר"? לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין עושין רצונו של מקום. רבי אמר משום אבא יוסי בן דוסתאי, לא קשיא: כאן בידי אדם, כאן בידי שמים.

פסחים דף סד:

תנו רבנן: פעם אחת ביקש אנריפס המלך ליתן עיניו באוכלוסי ישראל. אמר ליה לכהן גדול: תן עיניך בפסחים. נטל בוליא מכל אחד, ונמצאו שם ששים ריבוא זוגי כליות כפלים כיוצאי מצרים. חוץ מטמא ושהיה בדרך רחוקה. ואין לך כל פסח ופסח שלא נמנו עליו יותר מעשרה בני אדם. והיו קוראין אותו "פסח מעובין". נטל בוליא? הא בעי אקטורה! דהדר מקטיר להו. והכתיב: "והקטירו", שלא יערב חלביו של זה בזה! דהדר מקטיר להו חדא חדא. והתניא "והקטירם", שיהא בולו כאחד! אלא: תפיסה בעלמא, דשקיל מינייהו עד דיהבין ליה מידי אחרינא.

רמב"ם הלכות תמידים ומוספין פ' ד

ולמה מונה המנין שהספימו עליו על האצבעות שהוציאו ולא היה מונה על האנשים עצמן לפי שאסור למנות ישראל אלא על ידי דבר אחר שנאמר (שמואל א ט"ו ד') "ויפקדם בטלאים":